

характера и неприятием мнения, с которым не согласен. А вот последняя, воля к власти, есть «самой главной волей», присущей лишь сверхчеловеку.

«Так говорил Заратустра» – программное произведение Фридриха Ницше, в котором излагается описание сверхчеловека, его прочие отличительные черты, а также указывается четкая эволюционная цепочка «обезьяна–человек–сверхчеловек». Это, собственно, и объясняет уверенную авторскую позицию: за сверхчеловеком – будущее.

Печально, но в начале XX века, такая философия смогла дать новую жизнь науке евгеники, которую полностью исковеркала и взяла на вооружение фашистская элита как основу своего учения: нужно создать новую расу, «сверхлюдей», которые возвысятся над прочими. Последствия такой позиции поистине ужасны: принудительной стерилизации подлежали все «неполноценные лица»: евреи, цыгане, люди с отклонениями в развитии, душевнобольные, коммунисты и т. п., затем было принято решение о большей целесообразности их физического уничтожения. Нацистские евгенические программы сначала проводились в рамках государственной программы «предотвращения вырождения немецкого народа как представителя арийской расы», а впоследствии — и на захваченных территориях других стран в рамках нацистской «расовой политики». В последнее время во многих странах стал развиваться принцип – «человек, который сделал себя сам». Одной из характерных особенностей данного принципа является эгоизм и воля к власти, во многом продолжившие идеи Ницше. А сколько дискуссий порождает этот концепт? Несомненно, достаточно много, чтобы считать идею сверхчеловека Ницше снова актуальной.

Чорна Д. О.

ХНМУ

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ

У наш час одним з найважливіших чинників формування особистості є віртуальний простір. Інформація, яку отримує суспільство з різних соціальних

мереж, формує у людей екзотичні та спотворені потреби, які, в свою чергу, перетворюються на центральний мотив поведінки та змінюють систему цінностей, а також радикально трансформують масову культуру соціуму. Саме тому проблема впливу соціальних мереж на формування особистості є *актуальною* і потребує, як ніколи, розгляду та переосмислення.

Кожен другий не уявляє свого життя без соціальних мереж «Facebook», «Instagram», «Twitter». Захоплюючись соціальними мережами, люди перестають трансформуватися в своєму: «Я буду таким, яким хочу бути». Віртуальна реальність та система коментарів і оцінок, що притаманна соціальним мережам, підштовхує їх проводити трансформацію в бік «Я буду таким, яким мене хочуть бачити».

Реакцією на поведінку інших стає зміна власної поведінки. Перші публікації людина робить від себе і для себе, щоб ділитися своїми думками з іншими, потім під впливом середовища спілкування він починає підлаштовувати свій матеріал для того, щоб догодити смаку інших користувачів, почути схвалення на свою адресу. Це сприяє формуванню товариства «тих, що дивляться і тих, що наслідують». Люди, які малоактивні в спілкуванні, в основному спостерігають, читають думки інших людей, дивляться як вони проводять час. Людина, постійно читає інші думки, але не висловлює своє, на підсвідомому рівні починає переймати ці думки. Тобто, люди пристосовують свої вчинки до дій інших, при цьому вчать бачити себе очима групи людей і враховувати їх очікування.

У користувачів соціальних мереж, які проводять значну частину життєвого часу у віртуальному просторі, виникають зміни в сфері інтересів, мотивів, цілей, установок. Стаючи частиною віртуального соціального суспільства, людина підпорядковує нормативності цієї системи. У користувачів мереж виникає змагання за кількість оцінок і за підписників. Якщо користувач ніяк не оцінив, не прокоментував публікацію, вважається, що він її не бачив. Це підштовхує людей часом ставити «лайки» просто для галочки. У міру

усвідомлення, що таких людей багато, оцінки втрачають свою початкову значущість. Нестача оцінок може призвести до зниження самооцінки.

Соціальні мережі – це певний світ, образ, куди людина занурюється, де вона фантазує, мріє та уявляє себе в іншому обличчі, приховуючи проблеми, життєві негаразди, непорозуміння. Це певна платформа, де людина може за допомогою прихованості створити новий образ власного «Я». Для підвищення популярності необхідно відповідати сучасним трендам, що формуються в рамках соціальних мереж. Система примушує бути таким, як усі, повторювати за всіма, втрачаючи, в кінцевому підсумку, власну індивідуальність.

За допомогою соціальних мереж та Інтернету молодь виражає себе у таких аспектах як: самостійність та незалежність від батьків; бажання відчувати себе особливими та необхідними; задовольнити попит у соціумі; оволодіти новими знаннями; отримати підтримку й визнання з боку однолітків.

Отже, соціальні мережі негативно впливають на формування особистості і несуть такі негативні наслідки, як замкненість в собі та відлюдкуватість, зниження рівня IQ, стрес та підвищена втомлюваність, залежність від інформації, зниження самооцінки. Люди все більше відходять від реального спілкування, зосереджуються на своїх проблемах, не знаходячи підтримки, поринають у всесвітню мережу.

Шаповалова А.С.

НТУ «ХПИ»

СЕНС БУТТЯ ЛЮДИНИ

Людину ще з давніх часів турбують питання «чи є сенс в її існуванні?» та «до чого все прийде, коли настане час?». Саме ці питання відрізняють homo sapiens від інших тварин, яким в більшій чи меншій мірі властиві і розум, і воля, і почуття. Напевно, людина єдиний представник земної фауни, якому відомо про неминучість смерті та який здогадується, що таке небуття. Страх перед цими явищами змушує нас шукати сенс життя.